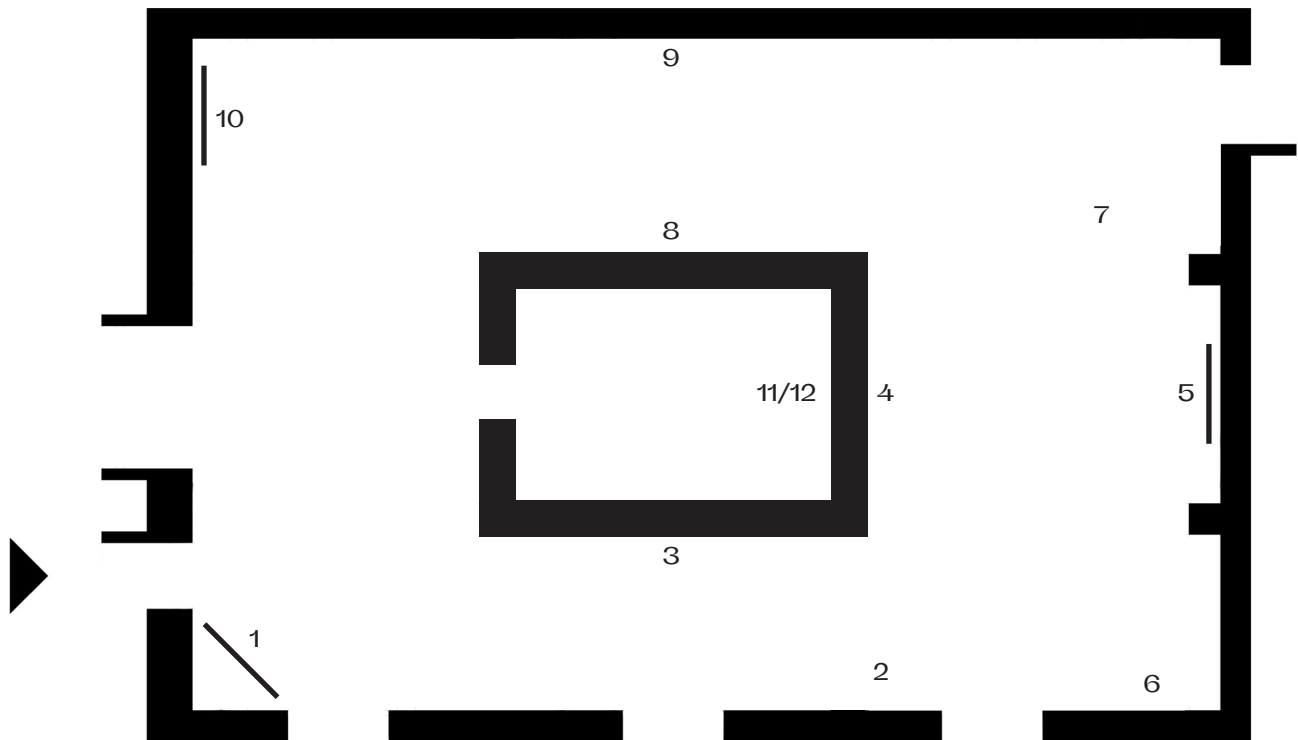

Sírás nevetésig Crying until laughing

1. Ghita Skali: *Törekedni arra, hogy a legjobbak legyünk / Ambition for the best*, 2020 (videó / video, 2'38'')

2. Afra Eisma: *Miként a mi örömünk, lágyságunk és szeretetünk / So are our joy, softness and love*, 2022 (kerámia, textil, fém, fa, akvarell / ceramics, textile, metal, wood, watercolor)

3. Marnix van Uum: *És aztán másnap reggel / And then the next morning*, 2022 (színes ceruza, papír / color pencil, paper)

4. Marnix van Uum: *Cím nélkül / Untitled*, 2022 (színes ceruza, vászon / color pencil, canvas)

5. Marnix van Uum: *Beep (Bip) Beep (Bip) Buzz (Zzz) Beep (Bip) Buzz (Zzz)*, 2022 (videó / video, 19'28'')

6. Marnix van Uum: *21 éves fej / Head at age 21*, 2022 (gipsz, levegőn száradó gyurma, hungarocell, műanyag, akril / plaster, self-hardening clay, styrofoam, plastic, acrylic paint)

7. Marnix van Uum: *Hüvelyklabdák / Thumb balls*, 2022 (gipsz, műanyag, fém, akril / plaster, plastic, metal, acrylic paint)

8. Marnix van Uum: *És az egyensúly határán / And on the threshold of balance*, 2022 (színes ceruza, papír / color pencil, paper)

9. Afra Eisma: *Miként a mi örömünk, lágyságunk és szeretetünk / So are our joy, softness and love*, 2022 (fonal, textil háttap, latex / yarn, backing, latex)

10. Carmen Roca Igual: *Regény / Novel*, 2020 (videó / video, 20')

11. Shana Moulton: *ElmeTér GondolatFolyam / MindPlace ThoughtStream*, 2014 (videó / video, 23'08'')

12. Pauline Curnier Jardin: *Tisztátalan vér / Qu'un Sang Impur (Bled Out)*, 2019 (videó / video, 16'05'')

Szereplők / Cast: Bridge Markland, Eva Maria Kurz, Helga Seebacher, Medusa Gühne, Rita Stausberg, Nina Rueter, Laura Merrit & Maxi Awel, Stefanie Heinrich, Mario Stahn, Valentin Braun, Bráulio Bandeira, Nelly, Vampirina, Volkmar Günther • Első asszisztens / First Assistant: Paula Alamillo Rodríguez Operatőr / Image: Imogen Heath • Vágó / Editing: Angela Anderson, Judy Landkammer • Hangmérnök / Sound: Toni V Monge • Jelmez és díszlet / Costumes & Props: Anna Reutinger, Carmen Roca Igual, Pauline Curnier Jardin • Producer: Paula Alamillo Rodríguez & Sonja Klümper / AMARD BIRD Films Co-produced by Freunde der Nationalgalerie / Nationalgalerie – Staatliche Museen zu Berlin, Bergen Assembly and If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution • A következők jóvoltából / Courtesy of: the artist and Ellen de Bruijne Projects, Amsterdam and Chert Luedde, Berlin

Shana Moulton (1976, USA) a Kaliforniai Egyetemen és a pittsburghi Carnegie Mellon Egyetemen tanult, valamint részt vett a Skowhegan School of Painting and Sculpture és az amszterdami De Ateliers képzésein. Jelentősebb egyéni kiállításai a Santa Barbara-i Museum of Contemporary Art-ban, a zürichi Art Space Galleryben, a Fresno City College-ban, a zürichi Gregor Stagier Galleryben, a New York-i New Museumban és a párizsi Palais de Tokyoban valósultak meg. Művei legutóbb olyan intézmények kiállításain voltak láthatóak, mint az Aargauer Kunsthaus, a pekingi UCCA Center for Contemporary Art, a müncheni Haus der Kunst vagy a varsói Museum of Modern Art. Performanszait az Art Space Gallery: Fresno City Collegeben, a londoni Zabłudowicz Collectionben és az Athén Biennálén mutatta be. Moultonnak 2014-ben volt egyéni kiállítása a hágai 1646-ban.

Carmen Roca Igual (1998, Spanyolország), Hágában él és dolgozik. Roca Igual elsősorban a fotográfia és a videóművészet műfajában alkot. 2020-ban diplomázott a hágai Királyi Művészeti Akadémia Interaktív/Média/Design szakán. Roca Igual filmjei az #AmLatino Filmfesztiválon szerepeltek és jelölték a holland Design Hét Fiaatal Tehetségek Díjára. Egyéni kiállítása volt a hágai 1646-ban, műveit bemutatták az amszterdami Reneenee, a koppenhágai Empatheatre, a rijekai Filodrammatica és az eindhoveni Dutch Design Week kiállításain.

Ghita Skali (1992, Marokkó) Amszterdamban él és alkot. Skali először Franciaországban, a nizzai Villa Arsonban tanult, majd a lyoni Képző-

művészeti Iskola posztgraduális programján vett részt. Skali 2018 és 2020 között a pályakezdő művészek számára kiírt amszterdami De Ateliers program résztvevője volt. Skali aktuális projektjei a brüsszeli Beursschouw-burgban; a bornemi Ter Diltben; a rotterdami Garageban; az amszterdami Felix Meritisben; valamint a connecticuti Wesleyan Egyetemen és az E-flux Onlineon lesznek láthatóak. Skali a közelmúltban részt vett az antwerpeni Kunsthal Extra City; a párizsi Palais de Tokyo; a rotterdami Het Nieuwe Instituut és a Van Nelle Factory, valamint az amszterdami Stedelijk Museum kiállításain. 2020-ban jelölték az Aware Prize for Women díjra. 2023-ban lesz egyéni kiállítása a hágai 1646-ban.

Marnix van Uum (1991, Hollandia) Hágában él és alkot. Van Uum 2015-ben diplomázott az Universteit van Amsterdam Médiatudományok szakán, majd művészeti tanulmányait a Gerrit Rietveld Academie-n folytatta. Van Uum az elmúlt két évben részt vett a rotterdami RAAM MAAR, Kiosk Books; a 10. Art au Centre Liège, a 2. Limburg Biennale, a maastrichti Marres Huis voor Hedendaagse Kunst, a hágai Billytown, a hágai Bermuda Open, a Hgtomi Rosa, az ... ism, illetve az ALC VideoArt Fesztival, a MACA Museo de Arte Contemporáneo de Alicante; a 12. Nice Flaps Session és a Tibilisziben rendezett 11. Fest I Nova kiállításain. Ezen kívül a Reykjavík Nemzetközi Filmfesztiválon, az amszterdami No Man's Art Galleryben, a hágai The Balcony, a Prospects Art Rotterdam kiállításán, valamint a The Wrong Biennale online platformján voltak láthatóak művei.

2022/12/17 – 2023/02/12

Sírás nevetésig

Megnyitó: 2022/12/16 (PÉN) 19:00

Kiállító művészek: **Afra Eisma, Ghita Skali, Marnix van Uum, Shana Moulton, Pauline Curnier Jardin, Carmen Roca Igual**

Kurátorok: **Johan Gustavsson, Clara Pallí Monguilod | 1646, Hága**

Egyszerre lenyűgöző, embert próbáló és igazságtalan világunkban komoly kihívást jelenthetnek számunkra azok a helyzetek és körülmények, melyek saját törekvésünkkel és mások sebezhetőségével szembesítenek bennünket. Az ilyen letaglózó szituációk pedig csak még tovább erősítik bennünk a tehetetlenség és erőtlenség érzését.

A *Sírás nevetésig* című kiállítás olyan művészek munkáit mutatja be, akik számára a művészeti stratégiaként használt humor és fikció katalizátorként szolgálnak ahhoz, hogy közösen léphessünk túl szokásos körülményeinken és normatív korlátainkon. A kiállításon részt vevő művészek figyelme a hétköznapi egységűságtól geopolitikai szintekig, egy egyszerű, zavarba ejtő elpirulástól a nagyvállalatok testi egészségünkre és közérzetünkre gyakorolt hatásáig, a közösségi média nyomásától az életben való érvényesülés nyomozó terhéig terjed.

A művészek a humort nem csak egyfajta megküzdési mechanizmusként alkalmazzák, hanem a befogadókkal való kapcsolatteremtés eszközeként is használják. Játékos módon arra csábítanak bennünket, hogy lépünk be egy olyan mentális térbe, ahol a mindennapi, ismerős referenciáink elhomályosulnak, idézőjelbe kerülnek, lelepleződnek vagy szürreálisokká válnak. Miközben próbáljuk újra megtalálni a tájékozódási pontokat, a humor újra és újra félrevezeti az érzékelésünket, míg egyszer csak azon kapjuk magunkat, hogy új lehetőségekre is nyitottá váltunk.

A kiállítás egészén végigvonuló humor mellett a karakteres kiállítási installáció kortárs világunk apró jellegzetességeire és társadalomformáló lehetőségeire is rámutat. A kiállítás immerzív; a színterápiából, a kórházi építészetből és a játszóházak esztétikájából inspirálódó színdús tere azt a művekben is rejlő kettősséget visszhangozza, ami egyszerre hathat szórazottatónak, gyötrelmesnek és nehezen kibíráhatónak. A tér középpontjában álló mozi terem körül a kiállítás meditatív vagy őrzítő körkörös sétákra invitálja a látogatókat, miközben a falakból csapolható italok némi megnyugvással szolgálhatnak számukra.

A kiállítás a Trafó Galéria és a hágai 1646 Experimental Art Space együttműködésében valósul meg. Az 1646 programja olyan alkotókat mutat be, akiknek a művészeti praxisa elsősorban a fikció, a bonyodalom és a humor stratégiáira épül, és akiknek célja, hogy műveiken keresztül párbeszédet kezdeményezzenek és alternatív nézőpontokat mutassanak fel. A 1646 kurátori szerint a világról való tudás alakításának alapvető eszköze a fikció; a komplexitás, az ellentmondás és a paradoxon – mint az emberi létezés velejárói – elfogadása és ünneplése elengedhetetlen a racionalitás és a logika túlsúlyával szemben, a játékoság és a humor pedig mindkétben nyitott hozzáállásunkat szavatolja.

Afra Eisma:
Miként ami örömmünk, lágyságunk és szeretetünk (So are our joy, softness and love), 2022

Eisma installációjában elpiruló, törekény arcokra vagy meditatív holdakra emlékeztető kerámia-tányérokat látunk, amik mintha egy korábbi rituálé elemeit fognák közre. A falon látható ruhadarab, melyet egy elnyomásra utaló felirat és egy szív alakú dárdomotívum egészít ki, a változás és a megerősödés lehetőségét juttathatja eszünkbe. Eisma rituális tárgyegyűtteséből szépség és derű árad, a konstelláció elemei pedig elkísérik a művészt az igazságtalanság és az élet nehézségei elleni küzdelemben.

A galéria átellenes oldalán egy színes faliszőnyeg folytatja az installációt: a szőnyegen látható jelenetben különös lények óriási fazekakban különféle főzeteket készítenek, rajtuk kívül krokodilok és szeretethető figurák népesítik még be az érzelmileg felfokozott, de egyszerre megnyugtató erővel is bíró lendületes kompozíciót.

Afra Eisma energikus alkotói gyakorlata elsősorban saját élményekből táplálkozik. Az általa konstruált, egyszerre érzéki, szenvedélyes, szélsőséges és könnyed világokban vizuális narratívák, textúrák, színeken és játékokon keresztül meséli el történeteit; a textilekből, szobrokból és kerámiákból felépített immerzív és intim installációi személyes történeteket

Kísérőesemények:

2023/01/12

Roe Rosen: *Kafka for Kids, 2022* (zenés vígjáték, 111 perc) | filmvetítés

2023/01/13

Kasia Fudakowski | performansz előadás

Külön köszönet:

Ordasi László, Remkó László, Daniëlle de Hoog, Honey Kraiwee, Sarah Klevan, Arthur Cordier, Fatemeh Heidari, Camille Van Meenen, Stanley Stree

1646 EXPERIMENTAL ART SPACE

nca

trafogaléria

1094 Budapest, Liliom utca 41. // +36 1 456 2040 // gallery@trafo.hu // www.trafo.hu
Nyitva: szerdától szombatig 16-19h, nagytermi előadásnapokon 16-22h, vasárnap: 10-14h
Open: Wednesday to Saturday 4-7pm, performance days 4-10pm, Sunday 10am-2pm

beszélnek el. Művei elidegenítő, kirekesztő és félelemtől sújtott világunkban nyitott és befogadó tereket hoznak létre. Eisma alkotói praxisán túl számos aktivista kezdeményezésben is részt vesz Hollandiában.

Ghita Skali a Hollandiában készült, a 2019-es Művészetek Világkongresszusán

Ghita Skali: ***Törekedni arra, hogy a legjobbak legyünk (Ambition for the best), 2020***

Ghita Skali a Hollandiában kapható Ambition osztrigakonzervekből álló sajátos építmény tetején bemutatott videó munkájában egy shawarmairól híres gyorsétteremlánc vizuális marketingjét használja kiindulópontként. Az animációs filmben egy csirke és egy kakas mesélik el, hogy lányuk álma – hogy shawarma-hússá váljon – miként vált valóra. Skali ezen a társadalmi-gasztronómiai metaforán keresztül teszi szatirikus kritika tárgyává a patriarchális és neo-liberális társadalmak működését. A mű párhuzamot von az élelmiszeripar működése, az ipari élelmiszerláncok, valamint egy fiatal művész karrierlehetőségei és a művészeti piacra való beilleszkedésének vágya között.

Ghita Skali a Hollandiában készült, a 2019-es Művészetek Világkongresszusán

Ghita Skali műveinek kiindulópontjai gyakran a médiában felbukkanó, ám később feledésbe merülő legendák és anekdoták. Ezek a történetek jellemzően kikopnak emlékezetünkbnől, mégis képesek arra, hogy láthatóvá tegyék a mitológiaikon alapuló hatalmi viszonyokat, valamint a fikcióban rejlő narratív erőt. Skali számára nem az anekdota valóságalapja az igazán lényeges, hanem a humoros történetek által kifejtett hatás; munkái a szóbeszédekben és pletykákban rejlő ellentmondásokról szólnak. Műveihez Skali első-sorban a reklámok, az utca emberével készített interjúk, a tudományos előadások, a dokumentum-filmek és a tárlatvezetések nyelvezetéből merít.

Marnix van Uum a Hollandiában készült, a 2019-es Művészetek Világkongresszusán

Marnix van Uum: ***Beep (Bip) Beep (Bip) Buzz (Zzz) Beep (Bip) Buzz (Zzz), 2022; Cím nélkül (Untitled), 2022; És aztán másnap reggel (And then the next morning), 2022; És az egyensúly határán (And on the threshold of balance), 2022; 21 éves fej (Head at age 21), 2022; Hüvelyklabdák (Thumb balls), 2022***

A *Beep (Bip) Beep (Bip) Buzz (Zzz) Beep (Bip) Buzz (Zzz)* Marnix van Uum hosszútávú projektje, amelynek keretében a művész egyszerre vizsgálja a tudás iránti vágyat és bizonyos információk tudatos ignorálására tett igyekezetünket. Marnix van Uum olyan, számára ismeretlen médiумokban alkot, amelyeket csak minimálisan vagy egyáltalán nem ismer. Emellett olyan – a mű-

vészléthez kapcsolódó – képtelen képességeket tesz vizsgálat tárgyává, amelyeket az elmúlt években sajátított el. Ily módon nemcsak a mesterségbeli tudás jelentőségét kérdőjelezi meg, de egyfajta egyensúlyt is teremt a test ösztönös késztetései és egyes cselekvések el-sajátítására való képessége között. Van Uum folyamatosan megkérdőjelezi saját művészi potenciálját, valamint a személyes fejlődés és a művészi tradíció történeti fogalmait.

Van Uum a kiállításon látható tragikomikus ön-arcképekei és hüvelykujjgömb-szobrai kivétel nélkül mindent és mindenkit lájkolnak.

Videóművei mindig mámoros utazásra invitálják a nézőt, és bepillantást adnak a művészlét apró-cseprő napi tevékenységeibe. A naplószerű videók rendkívül kidolgozott, aprólékos világa szabad asszociációk mentén, a tudattalanból merítve épül fel, ám egyúttal a társadalmi struktúrákat fenntartó rendszerekre is reflektál.

Carmen Roca Iguál a Hollandiában készült, a 2019-es Művészetek Világkongresszusán

Carmen Roca Iguál: ***Regény (Noveļ), 2020***

Carmen Roca Iguál a Hollandiában készült, a 2019-es Művészetek Világkongresszusán

Az *Regény* című videó egy vicces álom azokról a külső és belső álarcokról, amelyeket nap mint nap magunkra öltünk. Történetileg az álarcok különféle helyzetekben segítették viselőiket; álcaként, mások szórakoztatására vagy éppen ijesztgetésre szolgáltak.

Carmen Roca Iguál a Hollandiában készült, a 2019-es Művészetek Világkongresszusán

A videó a spanyolországi járányügyi zárlat kezdetén játszódik. A szereplők (Lola, Rosa, Carmen és az anyja) otthon rekednek, és belső drámáikkal igyekeznek megküzdeni. Megkérdőjelezik énképüket, miközben szelfikkel és élettelen tárgyakkal beszélgetnek és pletykálnak. A lányok a karanténban telefonjaik és kutyüjeikkel társágában egyfajta önismereti utazásra indulnak. Az eszközök új gesztusokat jelölnek ki használoík számára, befolyásolják természetes mozdulatainkat és viselkedésünket – mint például a face filterek villódzása, amikor a fejünket kissé megdöntve újra felöltjük maszkjainkat.

Carmen Roca Iguál az egyéni és társadalmi dilemmák közvetítőiként használt fiktív karakterek segítségével az emberi viselkedést és az új médiumok iránti viszonyulásunkat kutatja. Alkotói gyakorlatában elsősorban az identitással, a technológiával, a jogérvényesítéssel és az új média szerepével kapcsolatos jelenségek, valamint a kommunikáció, a spiritualitás és a sokak által vágyott kapcsolódás kérdései foglalkoztatják. Kortárs világunkban játszódó filmjeinek szereplői arra keresik a választ, hogy hogyan hasznosíthatják az általuk létrehozott tartalmakat abban a fajta figyelemgazdaságban, amelyben élünk.

Shana Moulton: ***ElmeTér GondolatFolyam (MindPlace ThoughtStream), 2014***

Shana Moulton az 1646 megbízásából 2014-ben készített *ElmeTér GondolatFolyam* című videó-jának főszereplője Moulton alteregója, Cynthia. A videó elején Cynthia bekapcsolja a stresszszint növekedését a testben bőrreakciókon keresztül mérő, a valóságban is létező *MindPlace Thought-Stream Biofeedback* rendszert. Ugyanebben a pillanatban veszi kezdetét önismereti utazása, melynek során többek között varázskesztyűje segítségével hullámoztat különféle tárgyakat, és egy átköltött Activia joghurtreklámra táncol. Cynthia internetes reklámok, TedX-előadások és ASMR-videók (Autonomous Sensory Meridian Response – önkéntelen idegi-érzéki válasz) útvesztőjében folytatott, spirituális és reményteljes kutatómunkája során igyekszik megoldást találni irritábilis bélszindrómájára (IBS). A megnyugtató gyógy mód keresése azonban az egészségügyi ipar termékeiből és marketingjéből húzódnó falakba ütközik.

Shana Moulton a Hollandiában készült, a 2019-es Művészetek Világkongresszusán

Shana Moulton performanszai, videói és installációi az abszurdítás és a valóság, a katarzis és a klisék, a materiális és a spirituális világ határán egyensúlyoznak. A művész alteregója, Cynthia szerepébe helyezi magát, aki aggodalommal és csodálkozással telve közlekedik a megélt élményekből, tudatalatti asszociációkból és fantáziából konstruált környezetekben. Moulton amindennapi élet banalitásának gyógyító hatást tulajdonító művei a nézőből kiváltott empátiájuk révén lehetővé teszik, hogy a műveket szervező történetek a befogadás közvetlen élményén túl is folytatódjanak a látogatóban.

Pauline Curnier Jardin a Hollandiában készült, a 2019-es Művészetek Világkongresszusán

Pauline Curnier Jardin: ***Tisztátalan vér (Qu’un Sang Impur), 2019***

Pauline Curnier Jardin a Hollandiában készült, a 2019-es Művészetek Világkongresszusán

Pauline Curnier Jardin *Tisztátalan vér* című videóját Jean Genet *A szerelem dala* című 1950-es filmje inspirálta, de Genet homoerotikus szerelmes története helyett, melyben egy sadisztikus börtönőr figyeliközelről az ellenőrzése alatt álló rabokat, Curnier Jardin videója posztmenopauzális nők körül forog. Azzal, hogy Curnier Jardin a férfi testet női testekkel helyettesíti, az erotikát és azon nők hatalmát hirdeti, akik megszabadultak a társadalomban betöltött reprodukív szerepüktől és attól, hogy a vágy tárgyaként tekintsenek rájuk.

Pauline Curnier Jardin a Hollandiában készült, a 2019-es Művészetek Világkongresszusán

Pauline Curnier Jardin praxisa perszónák létrehozásán, fogalmak és érzések megtestesítésén és életrekeltésén alapul; fontos referencia számára a rabelais-i látványosság mitikus, és a tényeket idézőjelbe tevő elmélete. Munkáiban gyakran olyan világokat teremt, melyekben elmosódnak az emberi és a nem emberi, a ráció és

az érzelem, a szent és a profán, a szövetséges és az ellenség, a férfias és a nőies közötti látszólag logikus határok. Curnier Jardin a binaritások feloldásaképpen arra irányítja figyelmünket, hogy ezeknek az ellentétpároknak minden eleme viszonylagos; és azáltal, hogy ezek az elemek szabadon kölcsönhatásokba léphetnek és összevegyülhetnek egymással, csodálatos eseményekre nyílnak lehetőségek. Munkáinak barokk, groteszk és olykor sötét esztétikájában a B-kategóriás filmek, a folklór, a tánc, az anarchia, az epikus költészet, a katolikus és pogány rituálék, valamint az utcai és falusi bulik valósága keveredik. Curnier Jardin filmjei létrehozásakor korábbi kísérleti és kortárs filmesektől, a populáris kultúra számos névtelen alkotójától, valamint magából a természetből is merít.

Pauline Curnier Jardin a Hollandiában készült, a 2019-es Művészetek Világkongresszusán

Pauline Curnier Jardin a Hollandiában készült, a 2019-es Művészetek Világkongresszusán

Pauline Curnier Jardin a Hollandiában készült, a 2019-es Művészetek Világkongresszusán

Pauline Curnier Jardin a Hollandiában készült, a 2019-es Művészetek Világkongresszusán

Pauline Curnier Jardin (1980, Franciaország) Berlinben és Rómában él, az installáció, a performansz, a film és a rajz műfajában alkot. Curnier Jardin művei olyan intézmények kiállításain illetve olyan fesztiválokon voltak láthatóak, mint a berlini Hamburger Bahnhof, a stockholmi INDEX - The Swedish Contemporary Art Foundation, a berlini Haus der Kulturen der Welt, a párizsi Palais de Tokyo, a koppenhágai Den Frie Centre of Contemporary Art, az 57. Velencei Biennále, a londoni Tate Modern, a rotterdami Nemzetközi Filmfesztivál, a prágai Futura, a New York-i Performa 15, a párizsi The Fondation Cartier pour l’Art Contemporain, a zürichi Migros Museum of Contemporary Art, a University of São Paulo, a cambridgei MIT List Visual Arts Center, a párizsi Centre George Pompidou, a Musée d’Art Moderne és a budapesti Trafó Galéria. Curnier Jardin 2019-ben önálló kiállítással szerepelt a hágai 1646-ban. Curnier Jardin elnyerte a Preis der Nationalgalerie, az NN-díjat és a Prix Fondation d’Entreprise Ricard díjazottja volt, valamint rezidenciát töltött a Rijksakademie Van Beeldende Kunsten (Amszterdam) és a Villa Medici Residency (Róma) programján.

Pauline Curnier Jardin a Hollandiában készült, a 2019-es Művészetek Világkongresszusán

Afra Eisma (1993, Hollandia) a hágai Királyi Művészeti Akadémián és a londoni Central Saint Martin’s-ban tanult. Jelenleg a rotterdami Kunstinstituut Mellyben látható kiállítása. Eisma számos kiállításon vett részt; többek között a middelburgi Vleeshalban, a hágai 1646-ban, az Art Rotterdamon, az amszterdami No Man’s Art Galleryben, az antwerpeni ABC Clubhuisben, a portugál José de Guimarães Nemzetközi Művészeti Központban és a hágai Billytownban. Eismát 2018-ban a Royal Award for Modern Painting díjára, 2022-ben pedig a Scheffer-díjra jelölték.